

Người đàn ông này đúng như tôi dự đoán, ánh mắt anh rất sắc và k có chút hiền lành lương thiện nào...tôi với vội quần áo mặc vào rồi vừa mặc vừa khóc, anh ta dẫm chân vào bộ đồ k cho tôi mặc ...

-ồ làm gì mà nhanh vậy mặc làm gì khi lại phải cởi chứ

-Tôi k phải món đồ của anh

-lật kèo giữ cái khí tiết vớ vẩn hay là cô định thu hút sự chú ý của tôi hả kẻ qua cầu rút ván

-tôi chỉ k muốn đi sâu vào nhau chỉ vậy thôi k có ý gì khác

Cường gõ cửa bên ngoài

-đêm nay tiếp bạn anh cho tốt ...

Anh ta đứng dậy ra mở cửa tôi vội vã mặc đồ...

Quân trong chiếc áo choàng vỗ vai Cường

-cho mà đấy...

-nhưng cô gái này khác mà

-đối với tao cô ta chỉ là một con đĩ mà thôi...

Quân đi thẳng ra ngoài, tôi thấy Cường đi vào...tôi lắc đầu

-tôi và anh không quen nhau mong anh bỏ qua

-anh cũng không muốn đầu nhóc ả nhưng đây là lệnh, trong một tổ chức thì anh Quân là boss còn xã hội bọn anh là bạn bè

-anh ta là ai thật sự tôi không biết, tôi mong anh hãy nói vs anh ta là tôi sẽ sửa sai

-tôi đoán chắc nhóc không khéo rồi, nếu sửa sai được thì đã không có sự việc này...cởi đồ đi anh sẽ nhẹ nhàng

Tôi nắm chặt tay khi thấy Cường đang cởi áo, tôi lao thẳng đầu vào tường thật mạnh rồi bật ngửa ra ...nhìn trần nhà mờ màng

-tôi k thể qua đêm vs anh được

Cường đỡ tôi rồi hét lớn

-cô này điên rồi sao ...khỉ thật

Quân đang ngồi uống rượu dưới nhà thì thấy cường bế Hà đi ra ngoài ,máu me đầy tay Quân đứng vội lên

-có chuyện gì vậy

-cô ta nhất quyết k chịu và tự lao đầu vào tường

-□hết tiết...

Quân nhìn Hà hai tay buông thõng máu chảy trên mặt...

7 ngày sau ...

Tôi băng bó ở đầu vì vỡ đầu do va đập mạnh...ngồi ở trong bệnh viện mẹ gọt hoa quả cho tôi ăn

-con ăn đi mai có khi được xuất viện rồi

-cu đô vẫn đi học bình thường chứ mẹ

-uk vẫn bình thường sau hôm đó k ai đến tìm chúng ta nữa

-vậy là tốt rồi,con xin lỗi đã khiến mẹ và cu đô sợ hãi

-Người đàn ông đấy là người có thể lực,hắn có tiền và có quyền con ạ,tốt nhất nên khéo léo rút lui

-con đã cố tránh mặt rồi mà

-nhưng như con kể thì anh ta đã giúp con mà con làm vậy là không yên với hắn đâu...

-con biết chứ nhưng thật sự con cũng đã nói sẽ qua đêm nhưng anh ta k nghe mà ép con ngủ vs kẻ khác,khi xưa là Tú lừa con cho con uống thuốc để quan hệ và sau đó con dính bầu chứ thật sự khi nhận lời yêu anh ta con chưa bh đi quá giới hạn vì con biết bản chất đàn ông rất bạc nên con k muốn đi sâu,đúng một đêm con có bầu sinh ra cu đô và giờ con lại đang làm con của con khổ...con thật sự mệt mỏi ...

-Mẹ mở cặp của cu đô ra thì có tiền,1 cọc 500 là do mẹ Quân để vào ,cũng kb làm cách nào trả lại,của cho là của nợ nên mẹ k nhận

-nhiều vậy ạ

-cu đô bảo “bà bảo là cho con tiền bổ sức khỏe”

-mẹ anh ta là người tốt,khi trong trại tâm thần bác ý là người nói chuyện vs con để bệnh của con tốt hơn nhưng k ngờ bác ấy hiền lành lại sinh ra một kẻ như Quân...

-mẹ có số của mẹ Quân đây,con tự liên hệ trả tiền nhé...

-vâng ...mẹ này chúng ta rao bán nhà đi,cả nhà ta xuống hải phòng ở đó làm con k muốn ở đây nữa...

-để mẹ suy nghĩ,này ăn đi con

Tại sài gòn...

Trần yến đập tách cafe xuống đất

-anh ấy tài khoản ngân hàng k có tiền sao,nói đùa à

-tôi đã điều tra thật mà,k có tài khoản nào có tiền cả,sổ tiết kiệm cá nhân cũng k có

-vậy rốt cuộc tiền đó đi đâu rồi...Hoàng Hồng Quân anh là con cáo già mà...

Tôi đến quán cafe theo lời hẹn của mẹ Quân ...tới đó tôi gửi lại bác cọc tiền bác cho cu đô

-sao con lại gửi lại

-cháu k thể nhận

-cầm lấy mà mua đồ cho con trai ,coi như bác thay mặt con trai xin lỗi hai mẹ con
 -bác k sai chút nào ạ,trong chuyện này cháu cũng đã sai vs anh Quân nên coi như cháu phải sửa sai,số tiền này bác cứ cầm lấy ạ ,cháu cảm ơn bác ...thật sự cháu k thể nhận
 -cố gắng sống tốt nhé
 -ạ ,cháu nhất định k để bị điên nữa đâu ạ
 Bác cười rồi vỗ tay tôi
 -cháu là đứa trẻ hiền lành bác biết điều đó...
 Quân trên đường đi thì cường hô
 -ô xe bác gái kìa
 Xe của Quân dừng lại,Quân đứng thấy qua cửa kính mẹ anh ta và Hà đang ngồi...Hà đứng dậy cúi chào đi ra ngoài thấy hàng mận bên dưới cô đứng mua rồi ăn thử ...khi chấm muối cắn quả mận gương mặt Hà nhăn nhó lại vì chua...Quân ngồi trên xe cười nhẹ ...
 cường: là cô ấy...(nói ngại)...
 -đi thôi
 Anh ta đi lướt qua Hà,qua cửa kính gương ô tô mặt Quân lăm lỳ ...có lẽ vs người đàn ông đó Hà chỉ như một cơn gió thoảng qua anh ta...một cô gái sẵn sàng [hể nếu ép làm điều mà cô ấy không đồng ý...còn Quân đột nhiên buông xuôi và k để ý tới nữa ...
 8 tháng sau ...
 Mẹ đang cho cu đô ăn còn tôi đang làm cho khách thì thấy mẹ rơi bát cơm rồi máu mũi đổ ra...mẹ ngất khiến tôi sợ hãi...Đưa mẹ vào viện bác sỹ nói mẹ ung thư máu giai đoạn hai ,có thể lọc máu và chữa trị được có thể lên phác đồ trị bằng thuốc rồi sẽ ghép tế bào gốc...
 Tôi như suy sụp tất cả tinh thần...vội vã lại chuyển lên hà nội làm để mẹ dễ điều trị,tôi lao vào làm việc đến nỗi quên ăn quên ngủ chỉ mong có tiền...chữa ung thư máu thật sự rất tốn kém...đến khi con trai bảo " mẹ ơi lâu rồi con k dc ăn thịt gà"...tôi bật khóc rồi ôm con về một hồi...mẹ nằm trên giường cũng khóc
 -mẹ sớm muộn gì cũng [hể,bệnh này phải mạnh tiền con ạ,để tiền đó còn nuôi cu đô ăn học
 -con sẽ cố mẹ ạ,con đi mua thuốc luôn đây
 Tôi ra tiệm thuốc hay mua thì thấy ngta báo giá 7 triệu tiền thuốc
 -mọi lần tôi vẫn mua có 4 triệu thôi mà
 -giờ loại này khan còn k có hàng ý,thế có mua không
 -ạ có ...có ạ
 Tôi móc nốt tiền trong túi ra đưa cho người bán thuốc,tiền đó định mai đóng học cho con ...cầm túi thuốc ra khỏi hiệu tôi tự ứa nước mắt ,tiền bán nhà của mẹ thì mẹ lại nướng hết vào lô để giờ còn tiền nhà nữa...
 về đến cửa thấy cu đô khóc,tôi chạy vào vội vã
 cu đô: mẹ ơi bà nôn ra máu,bà nôn ra máu...
 Tôi vội vã gọi xe đến viện nhưng khi nhập viện
 y tá:có bảo hiểm k

-dạ có

-bảo hiểm này k dc hỗ trợ đâu em ,qua kia nộp 50 triệu rồi mang giấy qua đây chị làm thủ tục nhập viện cho mẹ nhé

-50 triệu ạ

Tôi tay dắt con mà như một đứa trẻ đứng giữa ngã tư đường không biết đi đâu về đâu...mẹ thì thở hổn hển nhưng k có ai ngó tới khi chưa nộp viện phí...chị chủ tôi cũng đã nợ hơn 200 triệu ...còn chưa biết khi nào trả được...

Tôi bất lực suốt hai tiếng đồng hồ gọi vay họ hàng mà họ nghe đến tiền thì dập máy luôn hoặc nói tránh...cu đô nằm ngủ trên ghế từ tối vì bận việc xoay tiền mà tôi còn chưa cho con ăn...

Y tá: em ơi nộp tiền chưa k thì cho mẹ về đi nằm đây còn bn người chậ chỗ ...

-em có em có chị có thể cho mẹ em nhập viện rồi em xoay được không ?

-k được có quy tắc cả em ơi chị k làm sai được

Tôi mở máy rồi lại tắt không biết gọi ai...tôi k lưu số của mẹ Quân mà trong đầu thì luôn nhớ số của anh ta 0989999999...liều vậy...

Quân đang ngồi trong một quán bar

cường: chủ quán này cho bay hẳn quán rồi ,số tiền còn lại hẳn nói sẽ thế chấp nhà

-k cho thế chấp,bắt nợ luôn

-ok ...

Quân thấy số lạ gọi...anh ta tắt đi rồi nói chuyện tiếp

Tôi gọi k được khi họ nói đưa mẹ ra ngoài lần nữa tôi lại ấn gọi...

Quân trượt nghe giọng tức vì đang hop

-alo (giọng cáu)

-em là Hà.anh đừng cúp máy em thật sự hết cách rồi mong anh giúp đỡ...

Quân lặng yên nghe tiếng Hà khóc bên kia đầu dây...

-cô nhâm máy rồi

-mong anh thật sự giúp đỡ,làm ơn...

-vậy tôi bán em vào ổ mại da^m em tiếp khách kiếm tiền trả tôi nhé

-thằng khốn nạn

Hà cúp máy Quân bật cười...

Tôi đỡ mẹ ra cổng rồi tay dắt cu đô

mẹ: thôi đằng nào chả [hết về con ạ đừng cố

-con xl đã k thể đưa mẹ vào viện

-mẹ già rồi đã bảo tiền đó để cho con ăn học

mẹ đau quặn bụng nhưng vẫn cố đứng

-mẹ ơi mẹ đau lắm không

-mẹ đau quá con,đau quá...

Tôi khóc ôm mẹ giữa cổng viện

-mẹ đừng làm con sợ nhé

Tôi đang khóc thì chiếc xe đen đỗ ngay trước mặt,Trình văn cường đi vào quát lớn

Cường: bệnh nhân ở đây mà không giúp đỡ thì gọi gì là bác sỹ hả

Mọi người trong viện sợ rồi bảo vệ cũng k dám nói gì

Cường: mẹ em đưa vào trong đi chuyện tiền nong anh sẽ lo

-dạ em cảm ơn anh nhiều

-đừng cảm ơn anh,em nên biết phải cảm ơn ai rồiở trong xe ý ,để anh bế bác vào trong,cu đô đi theo chú ...

-con đi theo chú nhé mẹ sẽ quay lại ngay...

cu đô: dạ

Tôi sang bên đường để lên chiếc xe màu xanh bên đó...

Quân trong xe nhìn tóc Hà bay nhẹ khi sang đường...khi Hà mở cửa xe vào anh ta mặt nghiêm nghị...

Tôi lên xe ngồi cạnh anh ta mà tay run cứ cúi đầu ...

-cô lên xe để diễn kịch câm à

-cám...cám ơn anh...thật sự cảm ơn vì sau bao lâu anh vẫn chịu giúp đỡ như tôi

Hà ôm mặt khóc bên cạnh khiến Quân bối rối đang định vỗ vai an ủi thì Hà nhồm lên gạt nước mắt khiến Quân giật mình...

-xuống xe đi

Tôi quay sang thơm lên má Quân

-anh chờ mẹ em đỡ ốm em sẽ vắc xác đến trả ơn anh,hôm nọ còn nợ một đêm em nhất định sẽ trả anh ạ ...

-tôi sẽ gọi cho em khi tôi cần

-vâng lần này k dám lật kèo đâu anh yên tâm

Quân cười rồi xoa má Hà...

-nếu 8 tháng trước em cũng ngoan thế này thì em muốn gì tôi cũng có thể làm cho em

-nhớ lời anh nói nhé ...

Tôi hôn chụt lên môi Quân rồi chạy ra khỏi xe,dù biết tất cả chỉ là nịnh bợ nhưng đó là điều tôi nên làm lúc này...

Khi mẹ tôi ổn định ở Viện bác sỹ nói mạnh thuốc nên bệnh tiến triển nhanh ...

mẹ: con lại nhờ đến cậu ta,con k sợ hậu quả à

-chỉ cần mẹ ổn con chấp nhận mọi thứ cũng đâu còn gì để mất đâu mẹ

-con kp đưa dễ dãi trong mối quan hệ mẹ biết điều đó

-con thấy anh ta cũng tốt mẹ ạ,ngghiêm túc là như vậy thật sự anh ta có ai mà chẳng được

-nhưng đàn ông họ có một thú vui cực lạ là chưa sở hữu được họ sẽ sở hữu cho bằng được nên con mới có giá trị

-con cũng nghĩ qua đêm 1 lần là anh ta sẽ chán,nên thôi k nghĩ nhiều mẹ ạ

Đang tắm thì anh ta gọi điện...tôi vội nghe máy

-vâng em nghe

-đang làm gì

-em đang tắm,mẹ e cũng về nhà rồi ạ

-10 phút nữa anh sẽ cho xe đón em

-30p nữa nhe vì em đang tắm

-đến chỗ anh chúng ta cùng tắm

Anh ta dập máy và tôi hiểu điều gì đang chờ đón,tôi cũng sẵn sàng cho chuyện TruyenHD...